

วารสารวิทยบริการ

ปีที่ ๑๕ ฉบับที่ ๑ มกราคม-เมษายน ๒๕๕๖

พินิจ.....หนังสือ

พล แสงสว่าง

พินิจ..... หนังสือ

ผศ. พล แสงสว่าง*

*ผู้ช่วยศาสตราจารย์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

วารสารวิทยบริการ
ปีที่ ๑๔ ฉบับที่ ๑ มกราคม-เมษายน ๒๕๕๖

พินิจ.....หนังสือ
พล แสงสว่าง

คาลิล ยิบราน

ผู้แต่ง : (KAHLIL GIBRAN)
ผู้ถอดความ : ระวี ภาวิไล
ชื่อเรื่อง : ปีกหัก (THE BROKEN WING)
ฉบับพิมพ์ : ครั้งที่ 9 กรกฎาคม 2543
ข้อมูลการพิมพ์ : กรุงเทพฯ สำนักพิมพ์ผีเสื้อ
จำนวนหน้า : 140 หน้า (รวมภาคผนวก)

ความบังนดาลใจที่ทำให้ต้องอ่านหนังสือเล่มนี้

ในช่วงเย็นของวันหนึ่ง ขณะที่ข้าพเจ้ากำลังดูโทรทัศน์เรื่อง "รักแท้ไม่มีหลอก" พระเอกของเรื่องซึ่งมีความรักอยู่กับวิญญูณสาวตนหนึ่ง พระเอกพกหนังสือ เรื่อง ปีกหัก และอ่านตอนไพเราะอยู่ตลอดเวลาทำให้ข้าพเจ้าฟังดูว่าไพเราะและกินใจ จึงสนใจที่จะหาอ่านดู หาตามร้านจำหน่ายหนังสือในตัวจังหวัดยะลาและปัตตานี ปรากฏว่าไม่มีจำหน่าย จึงต้องฝากเพื่อนซื้อที่กรุงเทพฯ นับว่ามีแรงจูงใจที่จะอ่านสูง น่าดู แต่เมื่ออ่านจบแล้วก็คิดว่าตัวเองโชคดีที่ได้อ่าน และอยากเผื่อแผ่ความรู้สึกนี้ไปยังท่านอื่น ๆ ด้วย จึงเขียนบทความนี้ขึ้น

เรื่องย่อ

ข้าพเจ้า (ผู้เขียน) ได้มีความรักกับหญิงสาวชื่อ คารามี แต่ต่อมาได้ถูกพรากจากกัน โดยผู้มีอิทธิพลในทางศาสนาและการเมือง ถูกบังคับให้แต่งงานกับหลานชายของผู้มีอิทธิพลคนนั้น หลอนต้องไปทั้ง ๆ ที่ไม่รักเพื่อทดแทนคุณบิดา บิดาโศกเศร้าจนล้มป่วยและเสียชีวิตลง นางได้แอบพบกับข้าพเจ้าอยู่เสมอ ๆ แต่มิได้ประพฤติผิดประเพณีแต่ประการใด สุดท้ายคารามี มีครรภ์และคลอดลูก แต่ทั้งแม่และลูกต้องเสียชีวิตลง นิยายเรื่องนี้นับเป็นโศกนาฏกรรมที่สุดแสนรันทดเรื่องหนึ่ง ผู้เขียนบรรยายบรรยายภาคได้ดีมาก ๆ โชคดีที่ได้อ่านจริง ๆ

เกี่ยวกับผู้เขียน

เขาเป็นทั้งนักปราชญ์ มหากวีและจิตรกรในคนคนเดียวกัน เขาใช้ถ้อยคำได้ไพเราะอย่างหาที่เปรียบยาก โดยเฉพาะเรื่อง "ปีกหัก" นี้ เป็นนิยายรักอมตะที่ยากจะมีผู้ใดประพันธ์ได้เสมอเหมือนเรื่องหนึ่ง มีผู้กล่าวกันว่าหากเขาไม่ถึงแก่กรรมเสียก่อนเขาคงได้รับรางวัลโนเบลสาขาวรรณกรรมอย่างแน่นอน

เขาเกิดในเลบานอน ปี ค.ศ. 1883 และตายที่นิวยอร์ก ใน ค.ศ. 1931 มีอายุเพียง 48 ปี นับว่าสั้นอย่างน่าเสียดายมากสำหรับศิลปินมหากวีผู้นี้ เขาเป็นคนที่ศรัทธาอย่างแน่นแฟ้นต่อความเป็นจริงของสภาวะธรรม บทบาทของเขา คือ ผู้แสวงและประกาศสัจธรรมต่อคนทั้งหลาย เขาใช้ชีวิตส่วนใหญ่ในหุบเขาที่เลบานอนบ้านเกิดของเขามากกว่าเมืองใหญ่ ๆ เช่น สหรัฐอเมริกา เขาเห็นว่าการดำเนินชีวิตที่เหมาะสม คือ การดำเนินชีวิตที่สอดคล้องกับกฎแห่งธรรม ซึ่งไม่จำเป็นต้องสังกัดลัทธิศาสนาใด ๆ

เขาเป็นคนที่มีความสุขไม่ตี ถูกหมอบ้าไม่ให้ทำงานเกิน 4-5 ชั่วโมงต่อวัน ในการวาดภาพและเขียนบทกวี เขามีความอ่อนไหว ลึกซึ้ง และรุนแรงทางอารมณ์กวี ถึงความรักของชายหญิงอันเป็น

รักแท้และอมตะตลอดไป ไม่ว่าสภาพของสังคมจะเป็นอย่างไร ความทุกข์ และความตายมีอาจพรากรักแท้ไปจากกันและกันได้

บทกวีของเขายังสอดแทรกปรัชญาชีวิตอันลึกซึ้ง และงามล้ำด้วยลีลาที่วิจิตรด้วย เขาพยายามสลัดความเห็นแก่ตัวไปสู่การเติบโตทางจิตวิญญาณ แต่โลกอาหรับของเขาไม่ชอบเขาเท่าไร ทว่าเขาเป็นคนนอกศาสนา เป็นศัตรูของประเพณีเก่า เขาพยายามสลัดฝุ่นของโลกให้ออกจากเท้าเสียที่ เสียหายที่เขาอายุสั้น จึงไม่ได้ผลงานที่อมตะนิรันดร์กาลกว่านี้ การพยายามชูประทีปให้สูงขึ้น เพื่อยกจิตวิญญาณของมนุษย์เป็นความปรารถนาของเขา

ลองหาอ่านดูซิครับ....ต่อไปนี้ คือ วลีอันแหลมคมของเขาบางวลี

ความรัก และความงาม

- ✓ ดวงใจเข้าใจกันและกันโดยตรง วิญญาณจะเติบโตด้วยปัญญา
- ✓ ความงามที่แท้จริงนั้นเป็นรัศมีที่แผ่ออกจากความลึกอันสูงส่งแห่งวิญญาณและฉายต่อร่างให้สุกสกาว ดังเช่นชีวิตที่ผุดขึ้นมาจากความลึกของพื้นพิภพ และให้สีสนับและกลีบแก่ดอกไม้
- ✓ ความงามอันแท้จริงอยู่ในความผูกพันทางวิญญาณอันเรียกว่า "ความรัก" ซึ่งอาจบังเกิดขึ้นระหว่างชายกับหญิง
- ✓ ความรักเป็นอิสรภาพอันเดียวในโลก เพราะมันยกวิญญาณให้สูงขึ้น จนกฎเกณฑ์แห่งมนุษยชาติและปรากฏการณ์ของธรรมชาติมีอาจเปลี่ยนแปลงแนวทางของมันได้
- ✓ ความรักมันเริ่มขึ้นด้วยความพอใจ และจบลงด้วยความระทมทุกข์ จึงยกวิญญาณขึ้นสู่ทิวแดนแห่งแสงสว่างและเปลวไฟแผดเผา มันเป็นถ้อยซึ่งเรต็มความสุขสันต์และความขมขื่น
- ✓ ความรักอันถูกชะล้างด้วยน้ำตาแล้ว จะดำรงความบริสุทธิ์ และความงามไว้นิรันดร์
- ✓ ความรัก ความงาม คุณธรรม ดำรงอยู่ร่วมกัน
- ✓ ความรักเกิดจากความผูกพันทางวิญญาณ
- ✓ ความรักเป็นดอกไม้ดอกเดียว ที่เติบโตโดยไม่พึ่งฤดูกาล
- ✓ ความรักเป็นผู้แปลกหน้ามาเยือนเราในตอนค่ำและจากไปในตอนเช้า หรือเป็นความฝันในยามหลับและจากเราไปเมื่อเราตื่นขึ้น
- ✓ คำที่ไพเราะที่สุดบนริมฝีปากมนุษย์ถือคำว่า "แม่" เป็นคำที่เต็มไปด้วยความหวัง และความรัก เป็นคำหวานซึ่งและมีเมตตา อันผุดขึ้นมาจากส่วนลึกของหัวใจ แม่เป็นทุกสิ่งทุกอย่าง เป็นที่ปลอบประโลมใจในยามเศร้าโศก เป็นความหวังในความทุกข์ยาก เป็นพลังแรงในยามอ่อนแอ เป็นแหล่งอุทิศของความรัก กรูณา มฤตยา และการให้อภัย ผู้สูญเสียมารดาของตนนั้น สูญเสียวิญญาณบริสุทธิ์ ซึ่งอวยชัยให้พรและแผ่พิทักษ์รักษาตนทุกขณะ

- ✓ ขายชื่อความยิ่งใหญ่ ชื่อเสียง แต่หญิงเป็นฝ่ายชำระหนี้
- ✓ ความรักอันจำกัดนั้นมุ่งครอบครองผู้ที่ตนรักและเติบโตขึ้นด้วยการกอดรัด แต่ความรักที่ไม่มีขอบเขตนั้นขอแค่ตัวของมันเอง
- ✓ ความรักของเรานั้น ลึกดั่งมหาสมุทร สูงดั่งดวงดาว และไพศาลดั่งห้วงเวหา

อารมณ์กวี

- ✓ คนโทษ ซึ่งมีโชครวนถ่วงหนัก จะติดตามสายลมส่งอรุณได้อย่างไร
- ✓ กวีรักความคำนึงอันโศกสลดของเขาเอง
- ✓ ดวงอาทิตย์ให้ชีวิต และพิฆาตท้องทุ่งด้วยรัศมีอันแรงกล้า
- ✓ กวีและนักประพันธ์พยายามเข้าใจธาตุแท้ของหญิง แต่จนบัดนี้เขาก็กังไม่เข้าใจความลับอันแฝงซ่อนอยู่ในดวงใจของหญิงได้ ทั้งนี้เพราะเขามองดูเธอโดยผ่านม่านแห่งกามารมณ์ ซึ่งมองเห็นแต่สิ่งภายนอกเขาใช้แว่นขยายแห่งความเกลียดชังส่องดูเธอ จึงมองไม่เห็นอะไรนอกจากความอ่อนแอและความยอมจำนน

ปรัชญาชีวิต

- ✓ การไร้ความคิดอ่านทำให้บุคคลว่างเปล่า และความว่างเปล่าทำให้ไร้กังวล
- ✓ เด็กซึ่งอ่อนไหวมีการรับอารมณ์มาก แต่รู้น้อย
- ✓ ความโดดเดี่ยว เป็นพันธมิตรของความเศร้าโศก เช่นเดียวกัน ที่มันเป็นคู่มิตรของความสนุกสนานของวิญญาณ
- ✓ คนสูงอายุพึงพอใจที่ตื่นความจำสวัญหนุ่ม
- ✓ สตรีในอดีตเธอเดินอย่างมีดบอดในแสงสว่าง ปัจจุบันเธอเดินลืมนตาในความมืดสนิท (น่าเกลียดในความฉลาด ใจกระด้างในความรู้)
- ✓ ฝี่เสื้อที่เล่นไฟที่ตะเกียงนั้นยิ่งดีกว่า ที่เข้าแอบซ่อนอยู่ในรูมืด
- ✓ ดวงตาของมนุษย์ได้เคยชินกับแสงเทียนอันริบหรี่แล้ว จึงมองไม่เห็นแสงอาทิตย์ โรคทางจิตวิญญาณ ได้ถ่ายทอดจากคนรุ่นหนึ่งไปสู่อีกรุ่นหนึ่ง จนกระทั่งกลายเป็นสมบัติของสังคม
- ✓ คนที่จมน้ำแล้ว จะไม่กลัวเปียก
- ✓ ทำตัวให้แข็งแรง ดั่งหอคอยสุฟายู
- ✓ ฉันทเหมือนต้นไม้ที่เติบโตขึ้นมาในเงาร่ม แต่วันนี้ขอยึดกิ่งก้านออกไปสู่นิวาส์ครุในแสงแดดจ้า
- ✓ ความจริงใจคือสัจจะที่ทำให้การกระทำทุกอย่างงดงามและมีเกียรติ
- ✓ ต้นไม้ที่ขึ้นเติบโตในถ้ำจะไม่มีผล นกในดิงเกลจะไม่ทำรังในกรงขัง มิฉะนั้นลูกของมันจะเป็นทาส

วารสารวิทยบริการ
ปีที่ ๑๔ ฉบับที่ ๑ มกราคม-เมษายน ๒๕๕๖

พินิจ.....หนังสือ
พล แสงสว่าง

สังขรณ์

- ✓ มีบางสิ่งที่ยิ่งใหญ่และบริสุทธิ์กว่าสิ่งที่ปากพูดออกมา
- ✓ ความเศร้าของพ่อแม่ในการแต่งงานลูกสาว เท่ากับความสุขของเขาในการแต่งงานของลูกชาย เพราะลูกชายนำสมาชิกใหม่เข้าครอบครัว แต่สำหรับลูกสาวนั้นเมื่อเธอแต่งงานเธอก็ต้องจากไป
- ✓ จิตวิญญาณที่ได้เผชิญกับภูตแห่งความตายแล้ว ย่อมไม่กลัวใบหน้าของโจร ทหารผู้เคยเห็นคมดาบ เป็นประกายฉวัดเฉวียนเหนือหัว และธารเลือดใต้เท้าของเขาแล้วย่อมไม่สนใจกับก้อนหินที่เด็กข้างถนนโยนใส่

เกี่ยวกับผู้ถอดความ

ระวี ภาวิไล เป็นอาจารย์ที่จุฬาฯ เมื่ออายุได้เพียง 19 ปี เศษ เกษียณอายุราชการ เมื่อ พ.ศ. 2529 หลังจากเกษียณ สนใจศึกษาศาสนาและปรัชญามีผลงานเขียนมากมาย เป็นนักแปลฝีมือเยี่ยมคนหนึ่งในยุคปัจจุบัน

*****

เป็นไงครับ ! อยากอ่านฉบับสมบูรณ์ใหม่ครับหาไม่ได้จริงๆ ติดต่อยืมอ่านได้ที่ผู้เขียนพินิจ
.....หนังสือ เล่มนี้

*****